

A Kúria a Habis Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Habis Kinga ügyvéd) által képviselt felperesnek a Sándor és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sándor Elek ügyvéd) által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 25.M.4030/2011. szám alatt megindított és másodfokon az alperes kártérítés megfizetése iránt előterjesztett viszontkeresete tárgyában Fővárosi Törvényszék 55.Mf.632.999/2013/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 55.Mf.632.999/2013/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint + 5400 (ötezer-négyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget, valamint külön felhívásra a magyar államnak 237.850 (kettőszázharminchétezer-nyolcszázötven) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a peres felek 2000. április 7-én 2005. május 31-éig tartó határozott időre szóló munkaszerződést kötöttek ügyvezető igazgatóhelyettesi munkakör ellátása. A munkaszerződésben rögzítették, hogy a munkáltató a munkavállaló javára úgynevezett inflációkövető menedzserbiztosítást köt 15 éves időtartamra 15 millió, úgynevezett megélési térítés mellett. A munkaszerződés megkötésével egyidejűleg az alperesi vezérigazgató meghatalmazta a ... Kft.-t, hogy az alperes nevében és képviselőjében biztosítási szerződést írjon alá a társaság vezérigazgatója és általános vezérigazgató helyettese (a felperes), mint biztosított személyére. Az alperes és a felperes 2000. június 15-én további megállapodást kötöttek a biztosítás tárgyában. A 15 millió forint értékű megélési térítés mellett kötött alapbiztosítás havi díja 100.572 volt, s e mellett a kötvény kiegészítő biztosításokat is tartalmazott. Ezek díjával együttesen a havi díj összege 165.398 forint volt. A kötvény záradéka egyéb biztosítottként a felperes gyermekét jelölte meg, akire 2000.

március 29-étől 2004. március 28-áig terjedő időre egyes kiegészítő biztosítások vonatkoztak.

Az alperes 2003. április 24-én rendkívüli felmondással szüntette meg a felperes munkaviszonyát, majd a biztosítási szerződést 2003. október 16-án felmondta. A felperes a biztosítási jogviszonyban szerződő félként belépett, majd 2003. december 16-án ő is felmondta azt.

A felperes 2004. márciusában keresetet terjesztett elő, melyben kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.121.418 forint elmaradt biztosítási díj, és az általa az alperes helyett 2003. március hóra vonatkozóan befizetett egy havi biztosítási díj és kamatai megfizetésére.

Az alperes viszontkeresetet terjesztett elő, és kérte, hogy a bíróság kártérítés, illetve másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás címén kötelezze a felperest 2.378.596 forint megfizetésére. Előadta, hogy a felperes munkaviszonya megszüntetésre került, és ezt követően derült ki, hogy az alperes időarányosan közel kétszer annyi biztosítási díjat fizetett, mint amennyit a szerződésben vállalt. Álláspontja szerint a felperes vezető állású munkavállaló volt, ezért vele szemben az általános kárfelelősségi szabályok az irányadók. A felperes befolyása alapján került sor a biztosítási szerződés megkötésére, amelyet a gyermekére is kiterjesztett, bár ez az alkalmazási feltételei között nem szerepelt. Jogellenesen és szándékosan okozott kárt az alperesnek a kiegészítő biztosítások megkötésével, amivel többletdíj fizetési teher keletkezett az alperesi oldalon.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy ő nem felel a biztosítási szerződések tartalmáért, mert azt nem ő kötötte, arra nem volt ráhatása, az a biztosító társaság és az alperes között jött létre.

Az elsőfokú bíróság 2006. július 4-én kelt ítéletében a felperes keresetének helyt adva kötelezte az alperest 1.397.257 forint és kamata megfizetésére, és az alperes viszontkeresetét elutasította.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperes által fizetendő összeg mértékét 151.028 forintra szállította le, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította, és az alperesi viszontkereset tekintetében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és e körben a bíróságot újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasította.

A viszontkereset vonatkozásában megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság újabb ítéletével kötelezte az alperest 2.378.596 forint kártérítés megfizetésére, amely ítéletet a fellebbezés folytán

eljárás másodfokú bíróság hatályaon kívül helyezett, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította azzal, hogy tájékoztatni kell a feleket a bizonyítási teher alakulásáról.

A megismételt eljárásban a munkaügyi bíróság részletes tájékoztatást adott a bizonyítási teher alakulásáról, majd az eljárás szünetelését követően folytatta az eljárást.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárást követően 25.M.4030/2011/22. számú ítéletével kötelezte a felperest 2.378.596 forint kártérítés és kamatai megfizetésére. Indokolásában kifejtette, hogy a felperes a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 188. § (1) bekezdése alapján vezető állású munkavállalónak minősült, ezért kárfelelősségét az Mt. 191. §-a, továbbá 193. § (1) bekezdése alapján a Ptk. szabályai szerint vizsgálta. Kifejtette, hogy a felperes ismerte a munkaszerződése és a biztosítási szerződés tartalmát. Mint vezető állású munkavállaló fokozott felelősséggel tartozott az alperesi cég működéséért, gazdálkodásáért, és elvárható volt, hogy felismerje, hogy a munkaszerződésben megállapított feltételektől eltérő, az alperesre magasabb fizetési terhet jelentő kötelezettség a munkáltatónak kárt okoz. Megállapította, hogy jogalap nélküli gazdagodás azért nem történt, mert nem volt megállapítható, hogy a felperes az alperes rovására jutott vagyoni előnyhöz, a kockázati jellegű kiegészítő biztosítások alapján ugyanis a felperes részére kifizetés nem történt.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 55.Mf.632.999/2013/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az alperes viszontkeresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette azzal, hogy az alperesnél alacsonyabb alapbér járt a vezérigazgatónak és helyettesének, azonban az egyéb vezetői juttatások megegyeztek a ...-nál adott vezetői juttatásokkal, az ugyanazon státuszt betöltő munkavállalók esetében. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján igazoltnak találta azt, hogy a menedzserbiztosítás fogalmilag nemcsak életbiztosítás, hanem egy olyan biztosítási csomag, amely egy menedzseri munkakörrel vezetői státusszal együtt járó fokozott fizikai és pszichés megterheléssel járó kockázati tényezőket igyekszik enyhíteni, illetve azok bekövetkezése esetén a károkat enyhíteni, kompenzálni. Az alperes tudott arról, hogy kedvezményezettként a felperes lányát jelölte meg, és egyéb biztosított személyként is szerepelt a menedzserszerződésben, így a felperesi károkozás, illetve kártérítési felelősség fel sem merülhetett.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati

kérelmet, melyben elsődlegesen a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet „hatályában való fenntartását”, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását kérte. Előadta, hogy a viszontkeresetet elutasító másodfokú ítélet az elsőfokú ítélet bizonyítékokkal alátámasztott tényeit átértékelte, azokat figyelmen kívül hagyta és fikciókra, nem bizonyított tényekre alapította határozatát. Kellő alap nélkül állapította meg azt, hogy a felperes életbiztosítása egy nem létező típusú menedzserbiztosítás, ezáltal a másodfokú bíróság egy semmis szerződést hozott létre. A felperes előadásait minden bizonyíték nélkül fogadta el, és olyan tényeket értékelte ítéletében, amelyek nem voltak bizonyítva. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság megsértette a Pp.167. §-át és 199. §-át, valamint 221. § (1) bekezdését.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályában tartsa fenn, és marasztalja az alperest a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségekben. Kifogásolta, hogy a felülvizsgálati kérelem semmilyen konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg, az alapvetően a tényállás megállapítását támadta, ezért az megalapozatlan, de érdemben sem találta azt helytállónak.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kell a jogszabálysértést a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett. Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 167. §, 190. § és 220. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozott.

Állításával ellentétben a bíróság tanúkat hallgatott meg az ügyben, okirati bizonyítékokat vett figyelembe a tényállás megállapításakor, és ítélete indokolásában részletesen kifejtette, hogy a tényállás megállapítása és a határozata meghozatala során mely bizonyítékokat miként értékelte. Ennek megfelelően nem állapítható meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyek megsértése.

A felperes jogszabálysértésként nem hivatkozott a Pp. 206. § (1) bekezdésére. Mindezekre figyelemmel a Kúria felperes által előadottak ellenére nem vizsgálta, hogy az eljárt bíróságok a tényállás megállapítása során a perbeli bizonyítékokat megfelelően mérlegelték-e.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségeinek a megfizetésére, és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2014. július 2.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bíróági tisztviselő